

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Dariny Ličkovej v právnej veci žalobcu: **R.B.R.**, N, .R., IČO: X., zastúpeného advokátkou JUDr. V.N., S., B. proti žalovanému JUDr. P.V., advokát, správca konkurznej podstaty úpadcu P.A., a.s., D., IČO: X., M., V., **o vylúčenie veci z konkurznej podstaty**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. júna 2007, č.k. 52Cbi 82/06- 45, takto

r o z h o d o l:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. júna 2007, č.k. 52Cbi/82/06-45 sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 7 507,-- Sk náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu v celom rozsahu a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa rozhodol tak s nasledovným odôvodnením. Žalobca sa domáhal vylúčenia veci zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu a to jednak porastov viniča a sádov, ktoré sú na presne špecifikovaných nehnuteľnostiach a prevádzkovej budovy súp. č. 194, parc. č. 696/3, 696/4, 696/5, vedenej na LV č. X. katastrálne územie D.P.. Žalovaný predložil

zmluvu o nájme poľnohospodárskych pozemkov č. 01/2001, uzavretú 30. apríla 2001 medzi prenajímateľom R.B.R. a nájomcom P.A., a.s. D., P.. Špecifikácia nehnuteľností, ktoré tvoria predmet nájmu tvorí prílohu č. 1 tejto zmluvy. V čl. II zmluvy sa uvádza, že účelom nájmu pozemkov je založenie vinohradu a ovocného sadu na základe projektu vypracovaného A., s.r.o., B. a zabezpečenie poľnohospodárskej výroby na prenajatých pozemkoch. Krajský súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že súčasťou pozemkov, ktorých vlastníkom je žalobca, sú aj porasty sadov a viníc, nachádzajúcich sa na týchto pozemkoch. Zo zmluvy je zrejmé, že pozemky boli prenajaté za účelom založenia vinohradu a ovocného sadu, a teda v čase ich prenajatia sa na nich nenachádzali žiadne porasty. Ďalej poukázal na rozsudok Okresného súdu vo Veľkom Krtíši č. k. 5C 505/1995, z ktorého je zrejmé, že žalobcovi boli vydané nehnuteľnosti bez porastov viníc. Rozsudok okresného súdu je z roku 1996 pričom zmluva o nájme bola uzavretá 30. apríla 2001. Aj zo zmluvy č. 03/2001 o nájme poľnohospodárskych pozemkov je zrejmé, že predmetom zmluvy bol prenájom poľnohospodárskych pozemkov vo vlastníctve prenajímateľa, žalobcu a účelom nájmu bolo zabezpečenie poľnohospodárskej výroby. Aj v tejto zmluve v čl. V bod 8 bolo dohodnuté, že nájomca, t. j. úpadca sa zaväzuje po uplynutí doby nájmu prenajaté pozemky dať do pôvodného stavu (pred realizáciou projektu na založenie vinohradu a ovocného sadu) na svoje náklady, pokiaľ sa nedohodnú inak. Z týchto dôvodov mal krajský súd za to, že nárok žalobcu na vylúčenie porastov viníc a ovocných sadov zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu nie je oprávnený a správca konkurznej podstaty úpadcu zapísal tieto porasty do súpisu konkurznej podstaty oprávnene.

Žalobca ďalej požadoval vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu prevádzkovú budovu, súp.č. 194, zapísanú na LV č. X. katastrálne územie D.P.. Krajský súd zistil, že predmetné nehnuteľnosti ako vínny dom a pivnica v rozlohe 58 m² boli v roku 1946 žalobcovi odňaté. Táto nehnuteľnosť prešla do vlastníctva štátu a do správy J.P.. Žalovaný súdu predložil stavebné povolenie - legalizácia stavby zo 7. decembra 1981, vydané Okresným národným výborom, odbor územného plánovania vo Veľkom Krtíši a kolaudačné rozhodnutie vydané dňa 30. júna 1982 o povolení užívania stavby „sociálno-prevádzkovej budovy“ J.P.. Z fotodokumentácie je zrejmé, že sa nejedná o prístavbu hlavnej stavby, resp. pôvodnej stavby, vínneho domčeka, ktorý už v súčasnej dobe neexistuje. Jedná sa o prístavbu pivnice, nakoľko hlavná budova, teda vínny domček bol zbúraný. Nová stavba bola právnym predchodcom úpadcu postavená v roku 1981 na väčšej rozlohe ako bol postavený pôvodný vínny domček. Z výpisu z LV č. X. je zrejmé, že v súčasnej dobe sa predmetná stavba nachádza vo vlastníctve úpadcu.

Ustanovenie § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka uvádza, že súčasťou stavby sú zásadne aj prístavby (nadstavby, stavby) ako aj stavebné úpravy (prestavby). V danom prípade sa nejedná ani o nadstavbu, ani stavbu a ani prestavbu, ale išlo o postavenie úplne novej stavby s úplne inou rozlohou, a preto ani na danú sociálno-prevádzkovú budovu, ktorú žiadal zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu žalobca vylúčiť nemožno aplikovať ust. § 120 ods. 1 Obč. zákonníka.

Zákon uvádza, že súčasť veci patrí k (hlavnej) veci a tvorí s ňou jeden celok. Súčasť veci sa riadi právnym režimom (hlavnej) veci. Súčasť veci teda zásadne nemôže byť samostatným predmetom občiansko-právnych vzťahov, takže právne úkony, týkajúce sa vecí, týkajú sa v celom rozsahu aj jej súčasti. Neoddeliteľnosť súčasti od veci neznamena iba jej prípadnú fyzickú, či technickú neoddeliteľnosť, ale stačí, že ju nemožno oddeliť bez toho, aby sa vec ako taká neznehodnotila. Znehodnotenie veci môže spočívať tak v znížení jej hodnoty ako aj v znížení jej funkčnosti, či v narušení jej hospodárskeho účelu a podobne. Z vyššie citovaného je zrejmé, že v danom prípade nemôže ísť pri sociálno-prevádzkovej budove o súčasť hlavnej veci, táto budova sa používa samostatne bez ohľadu na pivnicu, ktorá patrí žalobcovi, v tejto budove sa nachádzajú kancelárie a reprezentačné miestnosti, zasadačka, teda uvedená budova funguje samostatne. Na základe takto zisteného skutkového stavu mal súd za to, že nárok žalobcu ani v tejto časti nie je dôvodný a žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa v zmysle § 150 O.s.p. s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie a to v časti, v ktorej súd zamietol žalobu o vydanie nehnuteľnosti - prevádzkovej budovy s príslušenstvom, súp. č. 194, zapísanú na LV č. X., katastrálne územie D.P.. Odvolateľ uviedol, že po zriadení biskupstva v R. v roku 1784 boli biskupstvu pričlenené cirkevné pozemky v kat. úz. D.P.. Súčasťou tohto celku bola aj vinná pivnica s vínnym domom, umiestneným pred vchodom pivnice. Rozhodnutím ONV zn. pôd. 505/59/Š prešla pivnica do vlastníctva štátu. Vinný dom bol po prevode do vlastníctva štátu zbúraný a na jeho ploche bol pristavený dvojpodlažný objekt s názvom podľa projektu: Sociálna budova k viniciam a na pivnicu sa napojil tak, že zo stredného vstupu do budovy je vybudovaný vchod do pivnice, čím nový objekt sa stal súčasťou hlavného objektu - pivnice. Nový objekt slúži predovšetkým účelom pivnice a popri tom aj administratívnym a sociálnym prácam vinárskym. Okrem toho sú tam lisovňa hrozna, príručný sklad vinárskeho náčinia a ďalších potrieb potrebných k prácam v ošetrovaní vína. Budova s názvom Sociálna budova k viniciam nahradila pôvodný vinný dom, ktorý bol

súčasťou podzemnej pivnice. Tým, že objekt bol postavený tak, že konštrukčne nadväzoval na jestvujúcu pivnicu, stal sa súčasťou veci hlavnej, t.j. pivnice. Nie pivnica bola budovaná pre vinný dom, ale vinný dom pre pivnicu. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie alebo napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že vylučuje z konkurznej podstaty úpadcu P.A. a.s. v konkurze, D.P. č. 213, vedenej pod sp. zn. 55K/28/2004 prevádzkovú budovu s príslušenstvom so súp. č. 194, vedenú na LV č. X. pre kat. územie D.P., nachádzajúcu sa na CKN č. 696/3 vedenú na LV č. X. kat. úz. D.P. a na parcele CKN č. 696/4 a 696/5 vedené na LV č. X. pre kat. úz. D.P..

K odvolaniu sa žalovaný písomne nevyjadril. Na pojednávaní odvolacieho súdu žalovaný žiadal napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. Uviedol, že vinná pivnica je v súčasnosti v majetku žalobcu a do konkurznej podstaty nebola zapísaná. Do konkurznej podstaty bola zapísaná sociálno-prevádzková budova, ktorá nestojí ani na základoch vinného domu. Vinná pivnica, na ktorú v konaní poukazuje žalobca, je umiestnená tesne za sociálno-prevádzkovou budovou s tým, že len vchod do vínnej pivnice je z tejto budovy.

Odvolacieho pojednávania sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nezúčastnil žalobca. Svoju neúčasť ospravedlnil s tým, že právny zástupca má kolíziu pojednávania a žiadal, aby odvolací súd vec pojednal bez jeho prítomnosti. Odvolací súd preto vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu resp. jeho právneho zástupcu v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. s prihliadnutím na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie, z ktorého vychádza aj odvolací súd. Zistený skutkový stav medzi účastníkmi nie je sporný.

Žalobca v predmetnom návrhu sa domáhal vylúčenia nehnuteľnosti sociálno-prevádzkovej budovy z konkurznej podstaty úpadcu, ktorá budova sa nachádza na pozemku vo vlastníctve žalobcu. Je nepochybné, že žalobca bol vlastníkom vinného domčeka, ktorý bol pričlenený k vínnej pivnici a ktorej vlastníkom bol žalobca. Vinný domček však bol zbúraný a namiesto neho právny predchodca úpadcu postavil novú budovu, ktorá je zapísaná do súpisu majetku úpadcu. Táto stavba bola v užívaní úpadcu na účel, na ktorý bola postavená.

Z obsahu prednesov účastníkov konania a predložených písomných dokladov je zrejmé, že sociálno-prevádzková budova je napojená na vinnú pivnicu tak, že do vínnej

pivnice v súčasnosti je prístup z predmetnej budovy. Inak je pivnica mimo objektu budovy. Podľa názoru žalovaného, nič nebráni tomu, aby do pivnice vedľa budovy bol vybudovaný osobitný nový vchod.

Súd prvého stupňa sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal otázkou právneho vzťahu súčasťi veci k veci hlavnej v zmysle § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Žalobca tvrdí, že sociálno-prevádzková budova je objekt, ktorý je príslušenstvom vinnej pivnice. Vínna pivnica je vecou hlavnou.

Podľa § 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka príslušenstvom veci sú veci, ktoré patria vlastníkovi hlavnej veci a sú ním určené na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali.

Príslušenstvom v zmysle uvedeného ustanovenia je samotná vec, ktorá z hospodárskeho hľadiska slúži hlavnej veci. Ak určitá vec plní funkciu príslušenstva k hlavnej veci, tak sa za túto dobu vec za príslušenstvo pokladá. Zákoné ustanovenie § 121 prejavuje vôľu vlastníka hlavnej veci (viď JUDr. I.F., Občiansky zákonník s výkladom, Bratislava december 2001).

Je nepochybné, že pôvodný vinný dom (prízemný objekt s vchodom a dvoma malými oknami vedľa vchodu) bol príslušenstvom vinnej pivnice na úschovu veci, ktoré sa používali vo vinohradníctve na výrobu vína. Teda slúžil hlavnej veci, vinnej pivnice. Tento vinný dom však v súčasnosti už neexistuje. Teda nie je ani v súpise konkurznej podstaty.

Nová budova, ktorá bola postavená právnym predchodcom úpadcu, a ktorá sa nachádza v súpise konkurznej podstaty úpadcu, neplní funkciu príslušenstva vinnej pivnice ako pôvodný vinný dom. Slúži účelu, na ktorý bolo dané kolaudačné rozhodnutie (30. júna 1982) o povolení užívania stavby „sociálno-prevádzkovej budovy“ J.P.. Budova netvorila s vinnou pivnicou ani jeden majetkový celok, pretože vinná pivnica v minulosti a v súčasnosti je vo vlastníctve žalobcu (medzitým bola vo vlastníctve štátu a v správe právneho predchodcu úpadcu) a nová budova bola postavená z peňažných prostriedkov právneho predchodcu úpadcu a stala sa jeho vlastníctvom. Nejedná sa teda o ani o súčasť hlavnej veci a nejde ani o príslušenstvo k hlavnej veci v zmysle § 120 ods. 1 a § 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Žalovaný uvedenú sociálno-prevádzkovú budovu opodstatnene zapísal do konkurznej podstaty úpadcu. Preto uplatnený nárok žalobcu na vylúčenie budovy z konkurznej podstaty nie je dôvodný. Súd prvého stupňa vecne správne rozhodol, keď uplatnený nárok zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd z uvedeného dôvodu rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

Žalovaný mal v odvolacom konaní úspech, má preto podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný trovy

odvolacieho konania vyčíslil svojim podaním v 28. novembra 2008 vo výške 7 503,-- Sk. Odvolací súd vyčíslenie trov preskúmal, zistil ich účelnosť a správnosť výšky. Žalovanému patrí náhrada cestovného za účasť na dvoch pojednávaniach odvolacieho súdu, a to dňa 6. novembra 2008 a 27. novembra 2008. Uvedená suma predstavuje náklady osobným motorovým vozidlom zn. Renault LAGÚNA, 2,2 dCi, ev. číslo VK - 246 - AU, spotreba paliva 7,2 l/100 km nafta, cena 38,20/l Sk - dňa 6. novembra 2008 cesta Veľký Krtíš - Bratislava a späť spolu - 420 km a cesta Veľký Krtíš - Bratislava a späť spolu 420 km rovnakým osobným motorovým vozidlom dňa 27. novembra 2008 s cenou nafty 37,70/l Sk.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. novembra 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.

